

opinió

EDITORIAL

Era una historia de éxito

CUANDO se constituyó la Fundació Terrassa FC se dio la sensación de haber encontrado la piedra filosofal que permitiría que los clubs comarcales no tuvieran que sufrir por su financiación nunca más. La explotación de un complejo deportivo tenía que permitir financiar la inversión del fútbol base y aportar de forma periódica recursos para la buena marcha del primer equipo. Los socios del Terrassa FC contarían además con una oferta más amplia que la de acudir los domingos al Camp Olímpic, ya que tendrían acceso a las instalaciones del Terrassasports en condiciones más ventajosas que los que no cumplirían esa doble condición. Sinergias al alza, más posibilidades para todos. Miel sobre hojuelas.

Es cierto que no todos los cabos parecían bien atados, especialmente en el hecho de que un complejo deportivo privado se construyera en terrenos públicos, pero las contrapartidas a esa cesión, se consideraron en ese momento satisfactorias para todos.

Mientras el presidente del Terrassa FC y el de la Fundació fueron la misma persona todo pareció funcionar. Los problemas empezaron a surgir desde el momento en que esa coincidencia dejó de existir. Las interpretaciones sobre el cumplimiento de las contraprestaciones acordadas entre una y otra entidad dejaron de ser coincidentes y las tensiones llegaron hasta tal punto que finalmente el Ayuntamiento decidió recuperar la gestión del Camp Olímpic y exigir el cobro de una cuota por la explotación del Terrassasports y los campos auxiliares de Las Palmeras que se fijó en 24 mil euros al mes. Cobrar de la entidad, para asegurar que habría recursos para mantener el Camp Olímpic y para el primer equipo de fútbol.

NI la coyuntura económica es la misma que cuando se alcanzó el acuerdo, ni la situación deportiva y presupuestaria del Terrassa FC se parece a la de entonces. Y ya llevamos dos años de versiones contradictorias. Ahora asistimos a un nuevo capítulo. La Fundació está decidida a cerrar todas sus instalaciones si las condiciones impuestas por el Ayuntamiento se tienen que cumplir a partir del 1 de septiembre. Ha decidido recurrir a la justicia ordinaria para que le dé la razón y determine que ha cumplido sus compromisos, por lo que las condiciones iniciales no tendrían que cambiarse. Si no consigue un aplazamiento en el cambio de normas, o si finalmente se considera que no ha cumplido lo pactado, lo más probable es que deje de existir. En cualquier caso aquel acuerdo que tenía que garantizar el futuro del fútbol comarcal en categorías superiores se habrá convertido en una historia de éxito efímero, demasiado efímero para que se hubiese puesto tanta confianza en su funcionamiento. Y los problemas, incluso para mantener un equipo de fútbol con el nombre de la ciudad en Tercera División no se habrán solventado en su totalidad: seguirá necesitando financiación más allá de la que aportan unos socios que siguen siendo insuficientes.

Patètic

JOSEP PUY

ELS fets d'Alemanya – Duisburg – són una tragèdia infinita i absurda. I l'espectacle d'autoritats i organitzadors matisant/defugint de tota mena de responsabilitats és sens dubte patètic. Terriblement patètic. La imprevisió desemboca en tragèdia en qualsevol indret del planeta. Pel que sembla, l'alcalde no pot anar ni pel carrer. Quan escric aquest article ja s'ha arribat al nombre de 21 víctimes. És dantesca que nois i noies en els millors anys de la seva vida, entre elles la Clara i la Marta, trobessin la mort envoltades del patiment més extrem en ser esclafades per una massa descomunal que havia patit un terrible engany: la possibilitat fraudulenta d'accedir per un túnel al lloc del festival. Una mentida que va es pagar amb la vida dins d'un parany macabre per accedir al divertiment del Loveparade. Quan escric aquestes ratlles també lleixo de forma sorprenent com alguns dels qui van predir la tragèdia – policies, funcionaris... – foren arraconats dels seus llocs de treball i totalment desatesos respecte els seus preocupants auguris. L'assenyat acostuma a patir menyspreu. És una tònica massa habitual. No sap el que es diu (!). Només el pas del temps

permet conèixer el rerefons i apropar-nos quelcom més a la veritat. L'autèntica veritat. Sembla que és una pauta habitual en tota mena de tragèdies. Al cap d'uns dies ens assabentem de situacions i circumstàncies que ens escandalitzen d'allò més. Així doncs, la coherència d'uns pocs contrasta amb la incapacitat/incompetència d'uns altres. Allò que comença sent un rumor deriva en un element decisiu del què va succeir. Qui adverteix no és escoltat i la negligència s'apodera de tot l'operatiu. Observo que la mediocritat no és patrimoni de les nostres latituds. En el cas d'Alemanya, el coneixement real a l'entorn de la tragèdia és el que fa augmentar la ràbia de familiars i amics en copsar les nombroses irregularitats que van precedir al tràgic desenllaç.

Ara el foc creuat d'acusacions i denúncies ens ofereix la cara més amarga d'un esdeveniment que gaudia d'una llarga tradició dins les convocatòries musicals europees. Es llicencen acusacions arreu i tothom s'escapoleix/menteix/inhibeix davant d'uns fets totalment evitables i,

en aquests moments, condemnables des de tots els àmbits i estaments. Tothom diu la seva però hi ha una indiscutible coincidència sobre la limitació, immensa limitació d'espai d'aquella ciutat, per dur a terme un esdeveniment d'aquestes dimensions. ¿Tant costava disposar d'un ampli comitè/consell organitzador que escoltés, àdhuc prohibís i/o bescanviés tota mena d'idees i suggeriments? Les previsions d'assistents eren prou explícites i les ínfimes possibilitats d'acollida també. Malgrat tot, el programa va continuar i la música es va combinar amb la tragèdia d'un col·lapse sense possibilitats de sobreviure. Música i mort alhora. Durant molt de temps ens continuarem preguntant el perquè d'aquest luctuós esdeveniment. Cadascú recordarà de forma emotiva i sincera la gent que estimava i amb la ràbia continguda d'una mort tan absurda i totalment evitable. En el nostre cas recordarem dues universitàries i fantàstiques noies que es trobaven d'Erasmus a la Universitat de Münster amb tot el goig i gaudi que representa aquesta experiència dins els estudis superiors. Em semblen del tot elogiabile les reiterades mostres de condol, suport i record que les autoritats acadèmiques i municipals palesen aquests dies per la Clara (UAB) i la Marta (URV). Ho he vist, llegit i també ho he viscut en directe. Entre tanta irresponsabilitat i desconcert almenys sura una espurna de sentiment i coherència sota el mantell d'un emotiu silenci.

Recordarem dues universitàries que es trobaven d'Erasmus a la Universitat de Münster

El Codi de Consum de Catalunya

JOAN PLANAS COMERMA

EL 23 de juliol de 2010, fa una setmaneta, s'ha promulgat el nou Codi de Consum de Catalunya, aprovat pel Parlament el dia 30 de juny.

Es tracta d'una modernització, actualització i innovació de la normativa reguladora del consum a Catalunya, amb voluntat d'harmonitzar amb les normes comunitàries, ampliant la protecció dels consumidors –fil conductor de tota la normativa– i, entre d'altres aspectes, facilitar més les solucions extrajudicials als possibles conflictes per la via de potenciar la mediació i l'arbitratge (un tema important, que ja no quedarà a voluntat de les administracions públiques, és que les empreses públiques obligatòriament hauran d'estar adherides a l'arbitratge de consum).

El Codi vol garantir per als consumidors el dret a la protecció de la salut i a la seguretat; el dret a la protecció dels interessos econòmics i socials; el dret a la indemnització i reparació de danys, el dret a la protecció jurídica, administrativa i tècnica; el dret a la informació, l'educació i la formació, el dret a la representació, la consulta i la participació i els drets lingüístics.

Personalment –com a advocat– crec que la mediació i l'arbitratge fins avui en dia no han assolit l'èxit que inicialment es preveia i pel que –en termes generals– es regulava. La voluntat de treure de l'àmbit judicial moltes qüestions considero que moltes vegades ha tingut per nord evitar potenciar l'activitat judicial en la seva finalitat última d'impartir justícia, substituint la maquinària judicial per l'administrativa, però no millorant gaire els problemes de fons (és la meua opinió personal i amb ella sé que nedo contra corrent). No hem aconseguit desburocratitzar la matèria.

Amb tot, bo és destacar les millores que introdueix la normativa en temes

que malgrat ser de sentit comú, no eren exigides, com per exemple que les empreses que presten serveis (telefòniques, comunicacions en general, subministrament, transports, etcètera) que es conceptuen de bàsics, han de designar una adreça a Catalunya en la que poder formular queixes o reclamacions, i també garantir els serveis amb un mínim de sis mesos, ampliant-ne el dret a ser informat abans de contractar no només de les condicions dels serveis, sinó també de les garanties i indemnitzacions que es preveuen ja d'entrada en casos de reclamacions.

Així mateix, els consumidors tenen dret a ser atesos gratuïtament en les incidències que tinguin amb les companyies subministradores de serveis bàsics.

En tot cas és una bona i novedosa normativa que ha d'ajudar a millorar la protecció dels consumidors, que no és poca cosa.

* L'autor és advocat

www.planaslegal.com

Diari de Terrassa

Presidente Editor: **Julián Sanz Soria**
 Directora: **Anna Muñoz Núñez**
 Subdirector: **Pedro Millán Reyes**
 Jefe de redacción: **Josep Arnero Argüello**
 Jefa de sección de Terrassa: **Laura Hernández Rojas**
 Jefe de Cultura y Espectáculos y Cierre: **Josep Mª Riera Pintó**
 Jefe de sección Deportes: **Josep Cadalso Borjas**
 Coordinadores: **Josep Lluís Alonso Bonals** (Economía);
Teresa Romero Serrano (Suplementos); **Cristóbal Castro Veredas** (Fotografía)

Redacción y Administración:
 Vinyals, 61. 08221 Terrassa

Teléfono	93 728 37 00
Fax redacción	93 728 37 19
Tel. publicidad	93 728 37 17
Fax publicidad	93 728 37 18
E-mail publicidad	anuncios@diarideterrassa.es

Director General: **Raúl Sanz Álvarez**
 Director comercial: **Manuel Abad Soriano**
 Producción: **Albert Gabàs Mayol**
 Sistemas: **Cristóbal Moscoso Arrabal**

Depósito legal: **B-19-719-77**